

Іван Мищак,
старш. наук. співроб. відділу формування інформаційних ресурсів
Фонду Президентів України,
д-р істор. наук, проф.

ВІЙНА РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ: АНАЛІЗ ІНТЕРНЕТ-МЕДІА
(аналітичний огляд закордонної преси про події в Україні за 1–31 серпня 2025 року)

Опубліковано: Мищак І. М. Війна росії проти України: аналіз інтернет-медіа (аналітичний огляд зарубіжної преси про події в Україні за 1–31 серпня 2025 року) // Україна у відгуках зарубіжної преси. 2025. Вип. 8 (198). С. 6–25.

В огляді публікацій інтернет-медіа за серпень 2025 року було проаналізовано 36 інтернет-версій медіаресурсів 18 країн світу. Найбільшу активність у висвітленні української тематики проявили інтернет-видання США, Великої Британії та Угорщини (по 10 %), Франції та Іспанії (по 9 %), Бельгії (7 %), Німеччини, Канади та Японії (по 6 %), Естонії та Латвії (по 5 %), Польщі, Чехії, Швеції та Словаччини (по 4 %) (див. діаграму 1).

Найбільшу кількість публікацій на українську тематику серед закордонних медіа опублікували: британська газета «The Independent» та американська «New York Post» (по 6,44 %), іспанська «La Razón» (6,10 %), французька «Le Monde» (5,76 %), угорські «Portfolio» (5,08 %) та «Nepszava» (4,75 %), французький «Journal du Dimanche» (4,07 %), бельгійське видання «The Brussels Times» (3,73 %), польська «Rzeczpospolita» та японська «The Japan Times» (по 3,39 %) (див. діаграми 2, 3).

Американські видання «The Washington Post» і «New York Post» висвітлюють події в Україні в контексті можливих переговорів між Україною та росією за посередництва США. За словами журналістів, довгоочікувана зустріч Д. Трампа та путіна на Алясці не призвела до припинення війни в Україні та не наблизила мир. У цьому контексті кореспонденти газети «The Washington Post» М. Бірнбаум та К. Закржевські коментують візит Президента України В. Зеленського до Білого дому на запрошення Д. Трампа. Журналісти зазначають, що президент США влаштував В. Зеленському ввічливий прийом, який різко відрізнявся від прийому в лютому. Вони також доводять, що В. Зеленський, схоже, вивчив урок і взяв на озброєння стратегію, яка допомогла іншим європейським лідерам досягти успіху з Д. Трампом, і це – лестощі. Разом із тим автори статті стверджують, що всупереч дружній обстановці під час перемовин жодних ознак твердої угоди про припинення війни в Україні після зустрічі Д. Трампа та путіна на Алясці не спостерігається, а різкі розбіжності між європейськими лідерами та Д. Трампом залишилися очевидними. Американський журналіст Д. Л. Стерн та керівниця брюссельського бюро «The Washington Post» Е. Френсіс зазначають, що президент США намагається якнайшвидше домовитися про мирну угоду щодо України, навіть якщо для цього доведеться відмовитися від вимоги про припинення вогню, що давно було основною вимогою США, України та їхніх європейських союзників. Автори публікації нагадують, що російський диктатор неодноразово відкидав заклики до припинення вогню,

наполягаючи на тривалих переговорах щодо остаточної мирної угоди, яку Україна та її європейські союзники вважають лише тактикою затягування часу, що використовується країною-агресором для закріплення своїх успіхів. В іншій статті «The Washington Post» оглядачі Р. Діксон та К. Белтон пишуть про провал плану путіна в намаганні встановити контроль над Україною та віддалити США від Європи. Продовжуючи тему переговорів, репортери газети «New York Post» К. Дорнбос та В. Нава зауважують, що поки Д. Трамп наполягає на швидкій угоді щодо припинення війни прихильники України зосереджуються на визначенні гарантій безпеки, які вони можуть надати, щоб забезпечити виконання будь-якої угоди, досягнутої з російським диктатором. Репортери «New York Post» Г. Фахмі та Д. Крістенсон інформують читачів про те, що європейські чиновники відхилили заклики російського диктатора до України відмовитися від територій, які були окуповані під час війни. Їхня зустрічна пропозиція вимагає надійних гарантій безпеки для України, зокрема й довгоочікуваного членства в НАТО. Європейський план, запропонований Великою Британією, Францією, Німеччиною та Україною, також передбачає, що будь-який обмін територій повинен бути взаємним, а перш ніж зробити будь-які інші кроки, потрібно досягти угоди про припинення вогню. Журналіст «The Washington Post» Д. Л. Стерн пише про «найжорстокішу атаку на українську столицю з часу самоту американського президента і російського диктатора на Алясці, який не призвів до припинення вогню». За його словами, ударні безпілотники, балістичні та крилаті ракети годинами обстрілювали Київ, внаслідок чого загинули 23 людини, серед них – 4 дитини. Автор відзначає, що російський напад викликав засудження з боку європейських лідерів. Прем'єр-міністр Великої Британії К. Стармер заявив, що російський диктатор, вбиваючи дітей, підриває надії на мир, а президент Франції Е. Макрон назвав це терором та варварством.

Американські журналісти порушують проблематику повернення українських дітей, вивезених до росії. Репортерка газети «New York Post» К. Дорнбос подає інтерв'ю Першій леді України О. Зеленської, в якому повернення викрадених росіянами українських дітей О. Зеленська називає пріоритетом своєї діяльності. Перша леді зауважила, що чим довше ці діти залишаються у ворога, тим швидше вони втрачають свою ідентичність, мову і Батьківщину. Вона додала, що міжнародні організації, які все ще працюють у країні-агресорі, можуть допомогти в поверненні дітей в Україну, виступити посередниками на переговорах. В іншій статті репортер «New York Post» Р. Рейєс звертає увагу на повідомлення в Telegram засновника і керівника організації «Save Ukraine» М. Кулеби про сайт російської влади, на якому викладені фотографії та описи викрадених українських дітей. Зауважується, що коли росіяни на переговорах вимагають списки викрадених українських дітей, їм достатньо просто передати базу з сайту їхнього ж луганського «міністерства освіти», адже вся доказова база їхніх злочинів – прямо на їхніх офіційних ресурсах. Видання цитує М. Кулебу, який наголосив, що «Save Ukraine» зробить все, щоб врятувати цих дітей і повернути їм найважливіше – дім, родину, країну.

Видання Великої Британії «The Independent» та «The Guardian» висвітлюють асиметричні дії України щодо завдання шкоди російському

агресору. Журналістка «The Independent» Б. Гуч розглядає деякі з найзухваліших нападів України на країну-агресора і те, як вони вплинули на перебіг війни. Вона цитує кавалера Ордену Британської Імперії, голову Українського форуму Chatham House О. Луцевич, яка заявила, що нинішні дії України є спробою досягти двох цілей, – з одного боку, продемонструвати Д. Трампу та іншим, що мета України – витіснити країну-окупанта із законної території України, і що є дієва стратегія для досягнення цієї мети. По-друге, йдеться про збільшення вартості війни для російської сторони, щоб вона стала нестерпною. В іншій статті редакторка «The Independent» К. М. Дейвіс пише про українські атаки на 10 російських нафтопереробних заводів, які порушили переробку та експорт нафти, створили дефіцит бензину в деяких частинах російської території. Ці атаки, за словами журналістки, стали відповіддю на удари росії по газових та енергетичних об'єктах України. Авторка наводить думки аналітиків, які українські атаки називають спробою підвищити ставки в можливих мирних переговорах та спростувати ідею про те, що Україна вже програла війну після зустрічі американського і російського президентів на Алясці.

Британські медіа описують стрімкий розвиток українських військових технологій. Кореспондентка «Associated Press» в Києві С. Куллаб та український фотожурналіст Є. Лукацький на сторінках «The Independent» інформують про одну з таємних фабрик компанії Fire Point, де виробляють українські ракети «Flamingo FP-5». Зазначається, що в умовах екзистенційної боротьби з країною-агресором та обмеженої західної допомоги Україна швидко перетворилася на глобальний центр оборонних інновацій. Коментуючи ситуацію, український підприємець, співзасновник та інвестор Odd Systems, що спеціалізується на тепловізійних камерах та FPV-дронах, Я. Ажнюк заявив, що Україна переживає унікальний момент, коли вона фактично стає Кремнієвою долиною оборони. Репортер газети «The Independent» А. Крофт також пише про розробку української крилатої ракети «Flamingo FP-5», яка може вражати цілі на відстані понад 3000 кілометрів. Як зауважує автор, очікується, що «Flamingo FP-5» стане руйнівною зброєю, яка має найвищу максимальну швидкість серед усіх українських ракет і буде оснащена величезним вибуховим навантаженням.

Британські оглядачі розглядають різні види участі Великої Британії в реалізації мирних ініціатив та допомоги Україні. Так, журналістка М. Кук та редакторка «The Independent» К. Девлін пишуть про відмову Великої Британії від введення 30-и тисячного миротворчого контингенту в Україну, обираючи комбінацію дипломатичного, економічного та безпекового тиску, яка дозволить підтримати нашу державу без прямого залучення військ на лінії фронту. Журналістки наводять заяву прем'єр-міністра Великої Британії К. Стармера, в якій йдеться, що європейські держави підготували надійні військові плани розгортання в Україні «коаліції охочих» після досягнення домовленості про припинення вогню, але нинішня пропозиція Лондона передбачає іншу місію забезпечення повітряної безпеки над західною Україною, підготовку українських військових та розмінування Чорного моря. Генеральний директор Британської Ради С. Макдональд розповів «The Guardian» про ключові напрямки, на яких зосереджена поточна діяльність Британської Ради в Україні. Рада працює з

партнерами над навчанням понад 15 000 вчителів в Україні методам допомоги дітям молодшого віку, які пережили травму, реалізує програму шкільного партнерства Великої Британії та України, яку фінансує уряд Великої Британії, що об'єднує близько 3000 учнів та 100 вчителів в обох країнах.

Угорські видання «Portfolio» та «Nepszava» аналізують економічний вплив війни в Україні на Угорщину та реакцію власного уряду на відповідні загрози. Колумніст «Nepszava» І. Марніц зазначає, що міжнародний енерготрейдер MET Group, який оперує третинною газового ринку ЄС, нарощує диверсифікацію постачань, аби поступово замінити імпорту палива з країни-агресора. Автор підкреслює, що після припинення подачі газу з росії Україна отримує паливо від західних компаній, зокрема маршрутом через Угорщину, де одним із ключових постачальників виступає MET Group. На думку автора, ставка MET Group на зріджений природний газ і широкий портфель логістичних маршрутів посилює енергобезпеку України, а також Болгарії й невизнаної Придністровської республіки, які після вторгнення російського диктатора мусили терміново шукати альтернативні джерела енергопостачання. Журналіст «Portfolio» Д. Сабо звертає увагу на той факт, що Єврокомісія, коментуючи атаки України на нафтопровід «Дружба», наголосила на відсутності загрози безпеці постачання Європи та нагадала про обов'язкові 90-денні стратегічні запаси. Брюссель підкреслив, що захист критичної інфраструктури є спільною відповідальністю і що залежність від енергоносіїв країни-агресора має бути послідовно ліквідована, причому кроки узгоджуються так, аби не допустити збоїв. Позиція ЄС, за викладом автора, полягає в суміщенні оперативних заходів із довгостроковою стратегією повного виходу з енергозалежності від країни-агресора. Своєю чергою журналіст газети «Népszava» Д. Болгар пише, що прем'єр-міністр Угорщини В. Орбан у листі до президента США Д. Трампа, за його словами, хибно стверджував, що нафтопровід «Дружба» є єдиним шляхом постачання нафти до Угорщини, тоді як існує маршрут «Адрія». Автор нагадує, що торгівлю електроенергією та газом між Україною й Угорщиною здійснюють компанії, причому Угорщина імпортує з України більше струму, ніж продає туди, тож погрози зупинити перетоки виглядають радше політичними. Журналіст «Portfolio» Д. Сабо інформує, що уряд Угорщини подав позов до Ради ЄС і Європейського фонду миру, оскарживши рішення від 21 травня 2024 року про спрямування 99,7 % чистого доходу від управління замороженими активами центробанку країни-агресора до ЕРФ та його імплементацію у лютому 2025 року, що забезпечує Україні сталий фінансовий потік. Автор зазначає, що поки розглядатиметься позов, виплати для України можуть тривати й через інші інструменти. У статті йдеться про 3–5 млрд євро щорічно з відсотків, тоді як ЕРФ уже перерахував Україні понад 11 млрд євро, а чинний механізм частково спрямовує кошти і на цивільні та відбудовчі потреби через інші канали, зокрема ULCM. На думку автора, рішення суду матиме прецедентне значення, адже «перемога Будапешта обмежила б можливість обходити вето надалі, натомість поразка полегшить для ЄС підтримку України без блокування».

Аналіз співвідношення сфер огляду української проблематики у закордонних інтернет-виданнях упродовж серпня 2025 року засвідчив, що

оглядачами більш активно оцінювалися роль і місце нашої держави у світовій політиці (78 %). Російському вторгненню в Україну в оглядах закордонних медіа приділено значно менше уваги (22 %) (див. діаграми 4, 5).

Російське вторгнення в Україну в закордонних інтернет-медіа за структурою висвітлених питань виглядає так: воєнний потенціал України – 23 %, військові дії Сил оборони України – 14 %, діяльність української влади – 11 %, оперативна робота ГУР та СБУ – 8 %, візити іноземних високопосадовців до України – 7 % (див. діаграму 6).

Російське вторгнення в Україну найчастіше висвітлювалося: іспанською газетою «La Razón» (21,54 %), французькою «Le Monde» (12,31 %), американською «New York Post» (10,77 %), японською «The Japan Times» (9,23 %), британською «The Independent» (7,69 %), іспанською «El Mundo» (4,62 %), канадською «Toronto Sun», американською «The Washington Post», чеською «Aktuálně.cz» та шведською «Aftonbladet» (по 3,08 %) (див. діаграму 7).

Упродовж серпня 2025 року висвітлення воєнного потенціалу України стало головною новиною закордонних інтернет-медіа. Передусім ідеться про зростання кількості компаній, які виробляють інноваційну зброю, та розширення її номенклатури. Так, кореспондент британської «The Independent» А. Крушельницький аналізує, як нестабільна позиція президента США Д. Трампа щодо війни в Україні спонукала Київ звернути увагу на внутрішні ринки для виробництва зброї, необхідної для боротьби з російським агресором. Зазначається, що з моменту першого російського вторгнення у 2014 році кількість компаній, пов'язаних із виробництвом зброї, в Україні різко зросла й досягла приблизно 100 державних підприємств оборонної промисловості та майже 700 приватних. Журналіст іспанського видання «La Razón» Е. Г. Маркос повідомляє читачам, що Україна перетворила свій фронт на лабораторію для іноземних військових технологій, вже залучивши 45 міжнародних компаній, зацікавлених в участі в програмі «Випробування в Україні». Ця ініціатива має на меті використати реальний досвід конфліктів для швидкої оцінки та вдосконалення інноваційних оборонних рішень. Аналогічно, «Bravel», акселератор оборонних технологій, що підтримується урядом України, об'єднує військові частини, стартапи й інвесторів для прискорення розробки та впровадження готових до використання рішень. Ця схема дозволяє іноземним компаніям тестувати свою продукцію безпосередньо на передовій або делегувати оцінку «Bravel», отримуючи детальні звіти та відгуки від військових. Журналіст польської «Rzeczpospolita» А. Барткевич розмірковує над змінами характеру бойових дій, що відбулися за 3 роки війни в Україні. За його словами, навесні 2022 року символом війни російських агресорів з Україною була багатокілометрова колона російських танків і бронетехніки, що йшла до Києва, а 2025 рік характеризується безпілотниками, що створюють «зону смерті» в смузі шириною кілька кілометрів по обидва боки фронту. Польський журналіст задає питання: чи вже відбулася революція на полі бою, чи справжня революція ще попереду? Репортер агенції «Reuters» М. Хандер на шпальтах японської газети «The Japan Times» зазначає, що коли Президент України В. Зеленський заявив, що Україні потрібно 6 млрд дол. для фінансування виробництва безпілотників-

перехоплювачів, встановивши ціль у 1000 на день, у нього були свої причини. Автор пише, що безпілотники, які вже змінили поле бою, виконуючи роботу, яка колись була призначена для ракет далекого радіуса дії, польової артилерії та людської розвідки, тепер воюють із російськими безпілотниками. Особливо підкреслюється, що такі безпілотники в кілька разів дешевші у використанні, ніж західні чи радянські ракети ППО. Продовжуючи тему дронів, редакторка чеської газети «Aktuálně.cz» М. Ліскова пише про українську компанію «Wild Hornets», яка удосконалила один зі своїх невеликих дронів. За словами авторки, безпілотник «Sting» став, мабуть, одним із найшвидших бойових FPV-дронів, здатних літати до 315 км на годину, адже швидкість відіграє вирішальну роль для дронів на фронті, оскільки їм доводиться переслідувати ворожі літальні апарати. Іспанська газета «La Razón» подає інформацію про те, що в Україні інженери озброїли наземний дрон «THeMIS» від естонського виробника «Milrem Robotics» гранатометною туреллю «Буря» від компанії «Frontline». Оператор може дистанційно керувати туреллю і вести вогонь на відстані до 100 м, використовуючи планшет чи ноутбук, автоматичне наведення на ціль здійснюється за допомогою БПЛА у повітрі та програми «Кропива». Обладнання інтегрує передові системи наведення, які дозволяють виявляти та знищувати як броньовану техніку, так і повітряні загрози з надзвичайною точністю. Дистанційне керування є вирішальною тактичною перевагою, дозволяючи українським військам підтримувати безпечну відстань від зони бойових дій, одночасно здійснюючи руйнівні атаки на ворожі позиції, доводить автор статті.

Військові дії Сил оборони України також перебувають у центрі уваги іноземних оглядачів та експертів. Кореспондент французької газети «Le Monde» Е. Гріншпан описує оперативну обстановку на українському фронті. Він зазначає, що Сили оборони України зупинили нещодавнє просування підрозділів країни-агресора на північ від Покровська, розгорнувши резерви, водночас автор визнає, що новій тактиці інфільтрацій противника складніше протидіяти. Репортерка американської газети «New York Post» Е. Крейн, спираючись на повідомлення командувача Сил безпілотних систем Збройних Сил України Р. Бровді (Мадяра), повідомила, що 22 серпня 2025 року українські безпілотники завдали чергового удару по нафтоперекачувальній станції «Унеча» в Брянській області, що є ключовим вузлом магістрального нафтопроводу «Дружба». Авторка підкреслює, що атаки на нафтопровід «Дружба» є частиною ширшої стратегії України щодо послаблення економічних і військових можливостей країни-агресора, зменшення доходів від експорту нафти, яка частково фінансує війну проти України. Згідно з повідомленням словацької газети «Nový čas», на тимчасово захопленій частині Запорізької області Сили оборони України 2 серпня завдали високоточного удару засобами дальнього вогневого ураження і знищили зенітний ракетний комплекс С-300 російських загарбників. Автор наголошує, що ліквідація цієї цілі суттєво знижує вогневі спроможності ворога на великі відстані та зменшує його здатність обстрілювати позиції Сил оборони України й цивільну інфраструктуру регіону. Низка іноземних видань («New York Post», «Journal du Dimanche» та ін.) повідомила про загрозу, спричинену українськими дронами, особняку російського диктатора путіна на березі Чорного

моря. Так, репортерка американської «New York Post» Г. Фахмі повідомляє, що удари українських безпілотників спровокували масштабні лісові пожежі поблизу резиденції, а журналіст французького тижневика «Journal du Dimanche» К. Жерара підкреслив, що для ліквідації пожежі російська влада залучала понад 400 пожежників.

Роль і місце України у світовій політиці за структурою висвітлених у серпні 2025 року питань виглядає так: мирні пропозиції та переговорний процес – 48 %, реакція світових політиків, діячів та організацій – 18 %, вплив російського вторгнення в Україну на світову політику й економіку – 9 %, збройна допомога Україні – 4 % (див. діаграму 8).

Найчастіше роль і місце України у світовій політиці упродовж аналізованого періоду висвітлювали: угорська газета «Portfolio» (6,52 %), британська «The Independent» й угорська «Nepszava» (по 6,09 %), американська «New York Post» (5,22 %), французький «Journal du Dimanche» та бельгійський «The Brussels Times» (по 4,78 %), французька газета «Le Monde», польська «Rzeczpospolita» та німецький журнал «Focus» (3,91 %), канадська «Toronto Sun» (3,48 %) (див. діаграму 9).

Упродовж серпня 2025 року мирні пропозиції та переговорний процес найчастіше обговорювалися на шпальтах іноземних інтернет-видань.

Президент французького незалежного аналітичного центру «Le Millénaire» В. Тай та аналітик центру Ш. Скалл у спільній статті для «Journal du Dimanche» пишуть, що президент США Д. Трамп, розчарований безрезультатними перемовинами, висунув російській владі ультиматум припинити війну проти України й підкріпив слова відправленням двох атомних підводних човнів. Автори зазначають, що Д. Трамп прагне зберегти особисту репутацію та використовує військовий тиск і погрози новими економічними обмеженнями, зокрема вторинними митами для країн-покупців російських енергоносіїв і зниженням граничної ціни на нафту, аби змусити російського диктатора повернутися до переговорів. Журналіст й аналітик з питань зовнішньої політики А. Бендаржевський у статті для угорської «Portfolio» зазначає, що у відповідь країна-агресор здійснила одну з наймасштабніших ракетно-дронових атак на Київ, а російський диктатор пригрозив запуском системи «Мертвая рука», після чого Д. Трамп пообіцяв 100 % мита російським союзникам та посилену військову підтримку України. Член Комітету національної оборони Рійгікогу Естонії П. Талі на шпальтах «Eesti Päevaleht» переконує, що росія намагається знайти способи обійти ультиматум президента США Д. Трампа, який був поставлений 8 серпня, з метою послаблення США як світового лідера у великій геополітичній грі та спроби маргіналізувати США в довгостроковій перспективі як у політичному, так і в економічному та військовому плані. Політик застерігає, що за країною-агресором йдуть Китай, Північна Корея та Іран і що також не слід недооцінювати ширший вплив БРІКС, особливо з огляду на тарифну війну адміністрації Д. Трампа та вторинні санкції, які мають вплинути насамперед на країни, що ведуть нафтовий бізнес з агресором. Австрійський політолог Г. Манготт, якого цитує німецький «Focus», не вірить у компроміс між країною-агресором та США. На його думку, країна-агресор наполягатиме на припиненні

вогню, але лише за умов, які вона вже сформулювала на два-три роки. Г. Манготт вважає, що Д. Трампу слід виконати свої погрози та підвищити тарифи для всіх країн, які купують нафту, газ і, ймовірно, також уран у країни-агресора. Шведське видання «Svenska Dagbladet» наводить слова експерта з питань росії М. Крага, який стверджує, що російську сторону змушує до переговорів погроза Д. Трампа про додаткові санкції, проте умови для реальних мирних переговорів не покращилися. За його словами, існує потенційна поступка, яка може прокласти шлях до припинення вогню, але поки країна-агресор не готова до переговорів та не готова відступити від своїх максималістських цілей у війні. Журналіст латвійської газети «Diena» М. Крумінш інформує про те, чим закінчилися перемовини, які відбулися між російським диктатором та спеціальним посланником президента США у російській столиці. За його словами, у підсумку, кожна сторона вислухала думки співрозмовників і передала сигнали, але публічних заяв не було зроблено, тому незрозуміло, чи сприймає кремлівська влада серйозно погрозу президента США Д. Трампа. Оглядач політичних новин литовської газети «Verslo žinios» С. Гудавічюс знайомить читачів із реакцією керівника Центру геополітики та безпекових досліджень і політолога Л. Каяли на результати зустрічі президента США Д. Трампа та російського диктатора на Алясці. За словами експерта, позиція російської сторони щодо миру в Україні відома, як і позиція України та Європи, але яка позиція США з цього питання – досі невідомо, навіть після зустрічі на Алясці. Журналістка іспанської газети «El Mundo» М. Сьєрра наголошує, що дипломатичні контакти між Вашингтоном і європейськими столицями активізувалися у відповідь на провал саміту на Алясці, який не дозволив досягти угоди про припинення вогню в Україні. Водночас вона зауважує, що тиск знову перемістився на Президента України В. Зеленського, якого президент США Д. Трамп закликає рухатися до врегулювання конфлікту з країною-агресоркою. Підсумовуючи тему потенційних переговорів між росією й Україною, журналіст італійської газети «Libero Quotidiano» К. Ніколато пише про детальний план України та США, згідно з яким президент США Д. Трамп все ще намагається переконати кремлівську владу і вважає, що у нього ще є «шанс». Автор нагадує читачам, що ЄС підтвердив свою «підтримку мирних переговорів для припинення агресивної війни країни-агресора», але з Україною за столом переговорів, у ситуації, «в якій Україна може приймати незалежні та суверенні рішення, які ЄС підтримуватиме». Репортер шведської газети «Svenska Dagbladet» І. Халлберг пише про те, що президент США Д. Трамп готовий надати Україні певну форму гарантій безпеки, якщо з країною-агресором буде досягнуто припинення вогню. Водночас кореспондентка бельгійського «POLITICO» Ф. Шварц у спільній публікації зі старшим дипломатичним кореспондентом «POLITICO» Я. Барігацці та старшою кореспонденткою «POLITICO» у Великій Британії Е. Веббер висловили припущення, що будь-які гарантії безпеки, що може запропонувати президент США Д. Трамп Україні, ймовірно, не будуть відповідати тому, чого Європа та Україна хочуть від Вашингтона.

Реакція світових політиків, діячів та організацій на події в Україні також належить до топ-тем іноземних медіа. Італійська газета «Libero

«Quotidiano» повідомляє, що прем'єр-міністерка Італії Д. Мелоні разом із лідерами України, Фінляндії, Франції, Німеччини, Польщі, Великої Британії, ЄС та НАТО 13 серпня брала участь в онлайн-зустрічі з президентом США Д. Трампом напередодні його зустрічі з путіним на Алясці 15 серпня. Д. Мелоні висловила «вдячність Д. Трампу за зусилля», повторивши «важливість продовження співпраці зі США для припинення конфлікту та досягнення миру, який гарантує суверенітет і безпеку України». У статті журналіста французького тижневика «Journal du Dimanche» К. Жерара йдеться про те, що після відеозустрічі країн «коаліції охочих» президент Франції Е. Макрон окреслив нинішній етап війни та безпеки України як вкрай серйозний і сформулював завдання нагадати про єдність України, Європи та США. Згідно з його позицією, росія є агресором, тоді як політична мета союзників – зберегти спільну лінію підтримки України. Тему єдності держав на підтримку України продовжують у низці публікацій японські видання. Так, репортер японської газети «The Japan Times» Д. Джонсон повідомляє, що Токіо нервово спостерігав за зустріччю Президента України В. Зеленського з президентом США Д. Трампом для обговорення швидкої мирної угоди з країною-агресором – угоди, яка може мати широкі наслідки для Японії та Азії. Прем'єр-міністр Японії І. Сігеру привітав зусилля Д. Трампа щодо припинення вторгнення в Україну. Автор статті також нагадує, що раніше прем'єр Японії приєднався до онлайн-зустрічі з лідерами «коаліції охочих» – групи країн, які пообіцяли підтримувати Україну проти російської агресії, під час якої він наголосив, що подальша взаємодія США з цього питання «залишається надзвичайно важливою». Інша японська газета – «The Asahi Shimbun» – інформує, що президент США Д. Трамп тисне на Китай та Індію, щоб вони припинили купувати нафту у країни-агресорки та допомагати фінансувати війну проти України. Але дешева російська нафта, підкреслює автор статті, вигідна для нафтопереробних заводів у цих країнах, а також задовольняє їхні потреби в енергії, і вони не виявляють жодного бажання припинити цю практику. Канадська репортерка С. Річі на шпальтах «The Toronto Sun» повідомляє, що прем'єр-міністр Канади М. Карні 11 серпня 2025 року провів телефонну розмову з Президентом України В. Зеленським, однією з тем якої стала розв'язана російською стороною війна й дипломатичні кроки щодо її врегулювання. За її словами, два лідери наголосили, що рішення про майбутнє України повинні прийматися українцями, що міжнародні кордони не можуть бути змінені силою, що дипломатична взаємодія має підкріплюватися постійним тиском на країну-агресора, а також необхідністю надійної та надійної безпеки, яка дозволить Україні захистити свою територіальну цілісність. Литовська газета «Lietuvos rytas» знайомить читачів із заявою президента Литви Г. Науседи, яку він зробив після дистанційної зустрічі «коаліції охочих». Президент Литви сказав, що найважливішим елементом перед початком будь-яких мирних переговорів є всеохопне припинення вогню без будь-яких попередніх умов. За його словами, невід'ємною частиною угоди мають бути надійні гарантії безпеки для України, і для цього Литва готова надати війська та військові навчальні ресурси до складу об'єднаних сил. Редактор головної сторінки газети «Rzeczpospolita» Я. Чермінський коментує заяви віцепрем'єр-міністра, міністра

оборони Польщі В. Косіняк-Камиша щодо мирного врегулювання війни в Україні. Польський міністр висловлював сподівання, що Президента України В. Зеленського запросять на зустріч президента США Д. Трампа з російським диктатором на Алясці, а також заявив, що угода щодо миру в Україні була б кращим подарунком для Польщі та її майбутнього. Він додав, що Захід «на чолі зі США прагне досягти справедливого та тривалого миру», щоб мир не був лише тимчасовим, а конфлікт не загострювався далі. В. Косіняк-Камиш також додав, що Польща готова підтримати союзників у можливій місії в Україні шляхом логістичної та інфраструктурної безпеки, а також братиме участь у всіх місіях НАТО, в яких її попросять. Журналіст італійської газети «Avvenire» М. Лют пише, що Папа Римський Лев XIV 3 серпня під час меси на полі Тор-Вергата поблизу Риму, яку відвідали понад мільйон учасників католицького молодіжного форуму, закликав католицьку молодь підтримати Україну та створити світ без війни.

Упродовж серпня 2025 року більшість повідомлень у закордонних медіа щодо української проблематики мала нейтральну тональність (71,53 %). Частка позитивних повідомлень склала 25,08 %, а негативних – 3,39 % (див. діаграму 10).

Найчастіше закордонні інтернет-медіа у нейтральному контексті висвітлювали зустріч президента США Д. Трампа з Президентом України В. Зеленським та європейськими лідерами у контексті можливих мирних переговорів між росією та Україною, діяльність української влади, ситуацію на російсько-українському фронті. У досліджуваній період місце і роль України у світовій політиці представлені в 188 статтях та повідомленнях. 36 статей і повідомлень вирізнялися позитивною тональністю, а 6 – негативною. Що стосується ситуації в Україні безпосередньо під час російського вторгнення, то нейтральна інформація представлена в 23 статтях і повідомленнях. Вчергове спостерігається зростання кількості позитивних новин про Україну – 38 статей і повідомлень. Частка негативних повідомлень у порівнянні з попереднім місяцем істотно знизилася – 4 у серпні проти 16 у липні (див. діаграму 11).

Упродовж серпня 2025 року переважно нейтральна тональність статей про Україну характерна для інтернет-видань Литви («Lietuvos rytas», «Verslo žinios»), Словаччини («Nový čas», «Denník N»), Італії («Avvenire», «Libero Quotidiano»), Латвії («Diena», «Neatkarīgā Rīta Avīze»), США («The Washington Post», «New York Post») та Великої Британії («The Independent» та «The Guardian»).

Лева частина нейтральних статей розкриває перебіг переговорів щодо мирного врегулювання та припинення війни. Журналістка латвійської газети «Neatkarīgā Rīta Avīze» А. Озола знайомить читачів із коментарем політтехнолога й письменника Ю. Лієпнієкса стосовно саміту на Алясці між американським та російським президентами. Ю. Лієпнієкс вважає, що найголовнішим результатом переговорів є те, що вони не дали жодних результатів, що немає ні перемир'я, ні припинення вогню, ні поступок з боку країни-агресора. На його думку, це величезна дипломатична перемога російського диктатора – він ні в чому не поступився, і проти нього не було запроваджено жодних посиленних санкцій. Посол Латвії в Україні А. Пілдеговічс,

за інформацією газети «Diena», під час інтерв'ю відзначив, що Україна належить до родини країн Європейського Союзу. Він зауважив, що членство України в ЄС – це довгострокова інвестиція в європейську безпеку, але членство накладає серйозні критерії та зобов'язання і його розширення не повинно загрожувати здатності ЄС функціонувати, бюджетній стабільності та політичним стандартам. Литовська газета «Verslo žinios» наводить заяву виконувача обов'язків міністра закордонних справ Литви К. Будріса, який наголосив, беручи участь у неформальній зустрічі міністрів закордонних справ ЄС, що настав час негайно використати заморожені активи країни-агресора, оскільки країнам ЄС стає дедалі важче знаходити кошти для підтримки України зі своїх національних бюджетів. К. Будріс представив своїм колегам пропозицію щодо використання заморожених коштів центрального банку країни-агресора як кредиту Україні або переведення їх до спеціального фонду ЄС. Словацька газета «Nový čas» звертає увагу на заяву російського диктатора путіна на спільній з білоруським диктатором пресконференції, де він повідомив, що зацікавлений у «міцному та стабільному мирі» в Україні, наголосивши, що його умови щодо припинення війни залишаються незмінними. Журналіст видання пояснює, що росія вимагає від України фактичної відмови від чотирьох регіонів, та підкреслює, що така вимога є неприйнятною для України. Заяву путіна видання називає відповіддю на неодноразові заклики Києва до зустрічі лідерів, метою якої має стати припинення війни.

У нейтральній тональності іноземні інтернет-медіа подають інформацію про спроби українців і росіян переграти один одного в інформаційній війні та впливі на світову суспільну думку. Латвійська газета «Diena» публікує інтерв'ю майора ВПС та штабного офіцера Національної гвардії Латвії Я. Слайдінша, який сказав, що країна-агресор є великим майстром інформаційної війни, додавши, що Україна також намагається не відставати, і важко сказати, хто має перевагу в цій інформаційній війні. Говорячи про заяви великих держав щодо ядерної зброї, він пояснив, що російська сторона «розігрує карту» ядерного шантажу, коли справи у неї йдуть погано. На думку латвійського офіцера, немає потреби розмовляти з російським диктатором, його просто слід змусити припинити агресію. Американське видання «The Washington Post», ґрунтуючись на інтерв'ю з солдатами та мирними жителями із Сумської та Курської областей, по обидва боки лінії фронту, розповідає про визначні первісні успіхи України в Курській операції та виснажливий відступ. Журналісти зазначають, що Курська операція оголила нездатність російського диктатора захистити народ від розв'язаної ним війни, змусивши перекинути війська та техніку з України, зміцнила бойовий дух українців та повернула віру західних країн, які сумнівалися у доцільності постачання озброєнь в Україну.

Низка нейтральних статей в іноземних медіа присвячена гуманітарним проблемам. Журналіст італійської газети «Avvenire» Д. Гамбассі пише, що в самому серці Риму, біля стін Колізею, українська молодь зібралася, щоб промовчати. Та ця тиша звучала голосніше за будь-які гасла, стверджує автор допису й пояснює, що в межах Ювілейного Року Молоді відбулася безмовна акція на підтримку проєкту «Невидані дипломи», який вшановує

пам'ять студентів, загиблих через війну в Україні. Українська письменниця та журналістка А. Романдаш та репортер Р. Кумар на шпальтах британського видання «The Guardian» наголошують, що Україна наразі є найбільш замінованою країною у світі. Експерти застерігають, що після завершення бойових дій найбільшу небезпеку для цивільних становитимуть мінні поля та замасковані пастки, здатні спрацьовувати як від наїзду техніки, так і від кроку людини. Читачам повідомляють, що з початку повномасштабної війни в Україні від мін та інших вибухонебезпечних предметів загинули 359 людей, серед них щонайменше 18 дітей, і майже тисяча осіб отримала поранення.

Позитивні повідомлення щодо українського питання упродовж серпня 2025 року з'являлися переважно в інтернет-виданнях Іспанії («ABC», «El Mundo»), Бельгії («The Brussels Times», «POLITICO»), Німеччини («Frankfurter Allgemeine», «Focus»), Канади («The Toronto Sun», «Journal de Montréal») та Польщі («Rzeczpospolita», «Do Rzeczy»).

У позитивні світлі низка закордонних видань інформує про візити західних політиків в Україну та їхню підтримку нашої держави. Так, канадська журналістка Ф. Готьє у статті для «Journal de Montréal» пише про візит прем'єр-міністра Канади М. Карні до Києва 24 серпня 2025 року, де він взяв участь в урочистостях з нагоди Дня Незалежності України, підтвердивши непохитну підтримку України з боку канадського народу. М. Карні додав, що з початку повномасштабного вторгнення у 2022 році Канада активно надає підтримку Україні, зокрема у зміцненні обороноздатності Збройних Сил України і, за його словами, Канада є одним із лідерів у наданні фінансової допомоги Україні. В іншій статті видання, яка також інформує про візит канадського прем'єр-міністра в Україну, оглядач М.-Р. Сове наводить суму допомоги, яку надала Канада – 22 млрд доларів, і зазначає, що Канада стала п'ятою за щедрістю країною у світі по відношенню до України. Своєю чергою репортерка американської газети «New York Post» К. Дорнбос повідомляє про візит спецпредставника президента США з питань України К. Келлога до Києва у День Незалежності України. Журналістка нагадує, що це був його третій візит до нашої столиці, де він зустрівся з вищим керівництвом країни, щоб обговорити останні зусилля Вашингтона по досягненню миру.

Схвальними відгуками іноземних оглядачів та експертів пронизані повідомлення про високий воєнний потенціал України. Низка видань («The Independent», «La Razón», «Focus» та ін.) розмістила репортажі про нову українську ракету «Flamingo FP-5». Журналіст іспанського видання «La Razón» А. Техедор наголошує, що Україна здивувала світ появою «Flamingo FP-5» – крилатої ракети вітчизняної розробки з дальністю польоту 3000 кілометрів та боеголовкою вагою 1150 кілограмів. Це стратегічна зброя, наголошує оглядач, здатна загрожувати більшій частині російської території, навіть за Уралом. На його переконання, маючи дальність польоту, вдсятеро більшу за версію «Нептун» для наземного нападу, та перевищуючи дальність польоту крилатих ракет «Storm Shadow», «SCALP-EG» та «ATACMS», поставлених західними союзниками, «Flamingo FP-5» ставить Україну в нову лігу військових можливостей. Експерти видання погоджуються, що справжня важливість

«Flamingo FP-5» полягає не лише в її дальності чи величезній корисній вантажопідйомності, але й у здатності масово виробляти її за низькою ціною. Своєю чергою автор статті в німецькому журналі «Focus» С. Шеффель зазначає, що Україна стає дедалі незалежною від поставок озброєнь завдяки власним розробкам. Він акцентує увагу на тому, що «Flamingo FP-5» з дальністю польоту до 3000 кілометрів стоїть попереду британської «Storm Shadow» з дальністю понад 250 кілометрів та німецько-шведської «Taurus», яка може вражати цілі на відстані до 500 кілометрів.

Позитивні відгуки в іноземних медіа отримала оперативна робота спецслужб України. Естонська експертка з питань безпеки Я. Мерило на шпальтах газети «Eesti Päevaleht» повідомляє, що ГУР здобуло всі основні дані про російський атомний підводний човен «Князь Пожарский»: від креслень до інструкцій для екіпажу та складу екіпажу. Експертка констатує, що цей підводний човен є важливою частиною російської ядерної тріади, а отримані документи дозволять Україні проаналізувати інформацію не лише про цей атомний підводний човен, але й про слабкі місця та вразливості всіх підводних човнів проєкту 955А «Борей». У повідомленні шведської «Aftonbladet» йдеться про атаку безпілотників СБУ на авіабазу на території Курської області та на військовий завод у Брянській області. За наведеною інформацією, напад спричинив пожежу на об'єкті, де зберігалися безпілотники Shahed, виготовлені в Ірані. Крім того, у статті вміщено дані про напад на компанію «Електроприлад» у Пензенській області на півдні росії, яка виробляє військові цифрові мережі, авіаційну техніку, бронетехніку та кораблі. Цей напад також був успішним та спричинив зупинку підприємства. Кореспондентка іспанського видання «La Razón» К. Опорто пише про елітну групу ГУР «Спецпідрозділ Тимура», якій вдалося здійснити вдалу операцію на Сумщині, зупинивши наступ ворога. Авторка зазначає, що український спецпідрозділ провів масштабний штурм на ворожі позиції, прорвавшись глибоко в тил армії ворога. Атака стала однією з найрезонансніших за всю війну: за оцінками ГУР, було знищено щонайменше 334 російських військових, ще понад 550 зазнали поранено.

Негативна тональність інформаційних повідомлень про Україну прослідковувалася передусім в інтернет-виданнях Японії («The Japan Times»), Швеції («Svenska Dagbladet»), Угорщини («Nepszava», «Portfolio»), Естонії («Eesti Päevaleht»), Бельгії («The Brussels Times»).

Кілька критичних повідомлень про Україну пов'язано з корупційним скандалом в оборонному секторі та зниженням довіри до інститутів влади. Так, японська «The Japan Times» наводить результати опитування, проведеного 23 липня – 4 серпня Київським міжнародним інститутом соціології, згідно з яким рівень довіри до Президента України В. Зеленського знижувався протягом останніх трьох місяців і станом на початок серпня в порівнянні з червнем опустився з 65 % до 58 %. Водночас автор статті зауважує, що опитування почалося 23 липня 2025 року, тобто на наступний день після резонансного голосування у Верховній Раді України за законопроект № 12414. Разом із цим, констатує оглядач, поточні показники довіри є вищими, ніж мінімальні під час повномасштабної війни, які були в грудні 2024 року. В іншій статті «The Japan

Times» називає корупцію в Україні однією з найбільших перешкод на шляху до демократичного розвитку та ефективного управління. Останній скандал, викритий 2 серпня 2025 року НАБУ та САП, лише підкреслює глибину цієї проблеми, доводить автор. Тему корупції в Україні порушує і шведська газета «Svenska Dagbladet», в дописі якої йдеться про арешт НАБУ і САП кількох осіб у зв'язку з масштабним корупційним скандалом в оборонному секторі. Зазначається, що до корупційної схеми під час закупівлі безпілотників та засобів РЕБ причетний народний депутат України, а серед затриманих – керівники районної та міської військових адміністрацій, військовослужбовці Нацгвардії.

Окремі критичні статті висвітлюють негативну реакцію іноземних політиків на дії української влади або спровоковані російською дезінформацією чи пропагандою. У статті угорської газети «Népszava» повідомляється, що президент США Д. Трамп на брифінгу згадав розмову з прем'єр-міністром Угорщини В. Орбаном про те, чи може Україна перемогти країну-агресора, причому, за словами Д. Трампа, В. Орбан скептично відреагував на саме запитання. Автор нагадує, що В. Орбан раніше твердив про невикідний для України перебіг часу, ставив під сумнів спроможність України вистояти без зовнішньої допомоги та висловлював небажання бачити Україну в ЄС. Крім того, у статті наводиться опитування 2024 року, згідно з яким 52 % громадян України вважають Угорщину ворожою державою. Естонська газета «Eesti Päevaleht» інформує про інцидент в естонському селі Корусте Тартуського повіту, де розбився ударний безпілотник, що викликав чимало паніки. Повідомлення російського пропагандистського каналу «SHOT», згідно з яким Естонія нібито надала свій повітряний простір ЗСУ для атаки безпілотника в Ленінградській області, поширилося в естонських соціальних мережах і призвело до багатьох оманливих заяв. Окремі члени Рійгікогу також поширюють наратив про те, що українським безпілотникам дозволили пролетіти через Естонію до країни-агресора. Так, член Рійгікогу М. Гельме вимагає надати інформацію, чи відбуваються атаки українських безпілотників на країну-агресора з відома Естонії, чи навіть за її співучасті. У спільній публікації бельгійських видань «The Brussels Times» та інформаційного агентства «Belga» йдеться про те, що, за словами міністра цифровізації Польщі К. Гавковського, вето президента Польщі К. Навроцького на подальшу підтримку українських біженців може вплинути на доступ до платформи «Starlink» в Україні. Журналісти нагадують, що законопроект, на який К. Навроцький наклав вето, мав на меті продовжити підтримку, включаючи дитячі виплати, для сімей українських біженців до березня 2026 року, а також забезпечує правову основу для фінансування Польщею послуг платформи «Starlink» в Україні. Разом із тим повідомляється, що парламент Польщі все ще має можливість запропонувати новий законопроект для відновлення необхідної правової бази для фінансування платформи «Starlink» в Україні.

Отже, у центрі уваги іноземних оглядачів та експертів перебувають події, пов'язані з обговоренням мирних ініціатив і пропозицій щодо припинення бойових дій між росією й Україною. Відзначається узгоджена позиція України та лідерів європейських держав щодо неприпустимості визнання будь-яких

територіальних поступок росії з боку України. Журналісти вказують на певне поліпшення відносин між президентом США Д. Трампом та Президентом України В. Зеленським. Дискусії точаться щодо подальшої підтримки/непідтримки президентом США Д. Трампом військової та фінансової допомоги Україні, його ролі у примушуванні росії до мирних переговорів. Позитивні повідомлення головним чином стосуються військових успіхів Збройних Сил України й нарощування воєнно-технологічного потенціалу нашої держави, зокрема виробництва далекобійних ракет і дронів. Негативні повідомлення упродовж серпня переважно були викликані повідомленнями про корупційний скандал в Україні та зниження довіри на цьому тлі до владних інститутів, зокрема Президента України. Критичні статті також стосувалися реакції окремих європейських політиків на дії української влади, впливу російської дезінформації та пропаганди на суспільні настрої в європейських державах.